



Želje so uresničene

Ob treh velikih in pomembnih jubilejih; 40-letnici, odkar je tov. Tito prišel na čelo Partije, njegovemu 85. rojstnemu dnevu in 40. letnici ustanovnega kongresa KPS; sovpada tudi naš jubilej ob 27. letnici „Kladivarja“.

Te jubileje praznujemo ponosno, kakor smo lahko ponosni, da se nam je uresničila dolgoletna želja, da smo zgradili nove proizvodne prostore.

V teh prazničnih dneh si moramo priklicati v spomin, da bo v zgodovini naše partije ostalo zapisano, da je 17. avgusta 1937 prišel na njeno čelo tov. JOSIP BROZ TITO. V minulih 40 letih je postalo TITOVO ime simbol in izraz naše preteklosti, sedanjosti in vseh dni, ki prihajajo.

Titovih 40 let od prihoda na vodstvo Partije do danes je čas, v katerem je preстал, kakor njegovi sotovariši in narodi Jugoslavije, težko ilegalno delo, drugo svetovno vojno, nepojmljivo pomanjkanje in trpljenje in bratomorne spopade. Toda to je tudi čas zmage revolucije, čas ustvarjanja, razvijanja in nenehne krepitve bratstva in enotnosti, čas nenehnega boja za popolno enakopravnost vseh narodov in narodnosti v naši državi, čas obnove in graditve, zanosa, boja za mednarodno priznanje naše države, čas zakona o izročitvi tovarn v upravljanje delavcem, čas brezkompromisnega boja proti ostankom stare razredne družbe, čas mednarodnega vzpona politike neuvrščenosti, čas združenega dela, delavski in samoupravni čas. Titov čas.

Partija se je v tem obdobju postavila na noge in zavzela svoje mesto v zgodovini. Naši narodi so prav v tem obdobju šli skozi najusodnejše dni v bitkah za družbeno in narodno osvoboditev.

Titov prihod na čelo Partije je korenit preobrat, mejnik v njeni zgodovini, ko je prišel na čelo Partije z jasnimi stališči do temeljnih vprašanj

njene nadaljne graditve, preureditve in preraščanja v idejno in politično enoto, trdno organizirano borbena silo.

Njegovo nenehno revolucionarno prizadevanje, da bi usposobili Partijo za vodenje delavskega razreda in vseh naših narodov in narodnosti v vseh obdobjih revolucije, je obrodilo velikansko zaupanje, ki ga uživa tov. Tito po vsej Jugoslaviji.

Krepitev idejno-vodilne vloge Zveze komunistov je tov. TITO poudarjal in poudarja kot našo trajno nalogo v vseh obdobjih revolucije. Da bi partija imela takšno vlogo, je bilo, je, in bo še potrebno vedno znova pridobivati zaupanje delavskega razreda in vseh delovnih ljudi. Takšno pot do najširših ljudskih množic si je partija vtrla s svojo sposobnostjo, da je lahko na taki razvojni stopnji pokazala ljudem načine in sredstva boja za boljše in svobodnejše življenje.

Nepretrganost Titovega revolucionarnega dela ter moč in svežina njegovih misli se kažejo tudi v sedanjih najaktualnejših zahtevah, da mora Zveza komunistov kot idejna in politična avantgarda delavskega razreda v sedanjih razmerah delovati na nov način, ki poudarja, da Zveza komunistov ne more pošiljati organom delegatskega sistema svojih direktiv, temveč mora biti sestavni del tega sistema. Takšno delovanje Zveze komunistov v političnem sistemu pomeni, da ta naš čas in današnja razvojna stopnja socialističnega samoupravljanja terjata še močnejšo in revolucionarnejšo Zvezo komunistov v Titovem smislu, to pa pomeni Zvezo komunistov, ki ne ukazuje, temveč kot vodilno-idejna sila z vsemi organiziranimi socialističnimi silami v naši družbi vsak dan prevzema odgovornost za vsak korak v graditvi socialistične samoupravne družbe. Samo takšna Zveza komunistov zagotavlja uspešnost in nadaljni razvoj naše socialistične revolucije, katere začetki so v Titovem prihodu na čelo partije.

Resnica je, da tov. Tito in zgodovina 20. stoletja korakata skupaj.

Janez VIDMAR



Investicija v Kladivar Žiri

OZD KLADIVAR Žiri je bila ustanovljena 21. septembra 1948 kot obrtno podjetje. Z razvojem kraja in družbeno-ekonomskih pogojev pri nas je tudi podjetje KLADIVAR Žiri vse bolj prehajalo v industrijsko proizvodnjo. V nenehnem iskanju primerne proizvodne in pogoje nadaljnjega razvoja je podjetje že v letu 1965 osvojilo proizvodnjo vibracijskih dodajalnikov in elektromagnetov za krmiljenje hidravličnih sistemov. To je bila za podjetje KLADIVAR prva prelomnica v njegovem razvoju. Že od leta 1961 je podjetje vlagalo razmeroma velika sredstva za vzgojo kadrov in razvoj novih izdelkov. V letih 1968 in 1969 je podjetje že pričelo izdelovati nekatere komponente za hidravliko, ki so se razvile na osnovi proizvodnje elektromagnetov kot enega ključnih elementov za krmiljenje hidravličnih elementov. Vsa naslednja leta je podjetje še več vlagalo v kadre, tehnologijo in opremo. Vedno bolj pereč pa je postajal problem prostorov.

Pravo preobrazbo je podjetje doživelo z vključitvijo v Združena podjetja strojogradnje. Sestavljena organizacija ZPS je s svojo finančno in vsestransko podporo omogočila investicijo KLADIVAR

(gradnja nove proizvodne hale in nabava potrebne strojne opreme). Nov objekt, ki je grajen po sistemu „TRIMO“, meri 2.025 m², celotna predračunska vrednost investicije v osnovna sredstva pa znaša približno 25 milijonov din. Od tega je približno 16 milijonov cena objekta, 9 milijonov pa bo porabljenih za nakup opreme.

Skoraj četrtino vseh potrebnih sredstev predstavlja skupna naložba članic ZPS, ostalo pa so krediti Ljubljanske banke, občinski in republiški sklad skupnih rezerv, Zavarovalnica Sava in dobavitelji opreme. Izvajalca investicijskih del sta Gradbeno podjetje Gradbinec Kranj in Trimo Trebnje. Dela so se pričela izvajati v novembru 1976, gotova pa bodo predvidoma konec junija 1977. leta.

Investicija bo omogočila kvaliteto in povečano proizvodnjo komponent za hidravliko. S temi proizvodi bo KLADIVAR pokrival na našem tržišču potrebe, ki so z razvojem strojogradnje in z uvajanjem avtomatizacije v industrijo vedno večje. Pomembno je dejstvo, da je jugoslovanska strojogradnja še vedno v preveliki meri odvisna od uvoza tovrstnih izdelkov.

Investicija v KLADIVAR Žiri veliko pomeni tudi za sestavljeno organizacijo združenega dela ZPS.

Že samo dejstvo, da so se vse TOZD v ZPS odločile za skupno naložbo v eno od svojih članic, daje karakteristiko slovenski strojogradnji in je dokaz, da je SOZD sposobna za mnogo večje in še pomembnejše skupne akcije. Investicija v KLADIVAR Žiri je sicer prva skupna naložba v ZPS, vendar se bo proces skupnih vlaganj v okviru ZPS brez dvoma še nadaljeval in s tem omogočil še hitrejši razvoj strojogradnje pri nas.

OZD KLADIVAR Žiri se zaveda obveznosti do SOZD ZPS in prepričani smo, da bomo zaupanje, ki smo ga bili deležni, tudi upra-

vičili. Naj zaključim z besedami, ki jih je izrekel direktor KLADIVARJA tov. Venče Ambrožič, ing. stroj. ob polaganju temeljnega kamna:

„Mislim, da je investicija upravičena, da je zaupanje partnerjev priznanje za naše dosedanje delo tudi jamstvo za uspešen razvoj. Za Žiri je to velika pridobitev, za širšo družbo pa je to eden mnogih temeljnih kamnov, ki morajo nositi zgradbo našega gospodarstva, ki naj zagotovi našo ekonomsko moč in s tem neodvisnost in svobodo našega delovnega človeka.“

Janez PRIMOŽIČ



Mazalniki za centralno mazanje z mastjo

Pogled v preteklost

Uredniški odbor našega tovarniškega glasila me je prosil, da napišem prispevek za glasilo, ki naj predstavi bralcem povojni razvoj kovinarstva v Žireh, iz katerega je nastalo naše podjetje „Kladivar“.

Kakor prevladuje danes, tako je tudi med vojno prednjačila v Žireh obutvena dejavnost. Zanimivo je, da je bil skoraj v vsaki hiši v Žireh čevljarški mojster, ki je samostojno opravljal svojo obrt. Huda gospodarska kriza pred vojno je prisilila večino teh obrtnikov, da so se združili v zadrage. In tako zdru-

ženi so lažje spravili v promet svoje izdelke po državi.

Z razvojem čevljarstva so vzporedno nastajale potrebe po ostalih obrtnih dejavnostih. Omenil bom samo kovinske stroke. Če se prav spominjam, so takrat bili v Žireh štirje kovači, ki so se bavili s podkovanjem konj in okovanjem vprežnih voz za krajevne potrebe. Na Selu je bil sekirni kovač, ki je zadovoljeval potrebe po sekirah tudi izven meja Žirov. Nekaj let pred vojno je tudi nastala kleparska, vodnoinstalacijska, ključavničarska in mehanična delavnica. Slednja se je bavila predvsem s popravilom koles, saj so bili avtomobili takrat še redek pojav.

Narodno osvobodilna vojna je terjala svoj davek. Med padlimi so bili tudi kvalificirani delavci kovinske stroke.

Dejstvo je, da takoj po končani vojni ni bilo v Žireh nobenega delavca iz kleparske, vodovodne, ključavničarske in mehanične stroke, ki bi zapolnili vrzeli, ki so nastale zaradi posledic vojne. Od leta 1945 do 1950 je kovinarska dejavnost v Žireh praktično popolnoma zamrla. Kot zasebniki so se obdržali samo kovači in popravjalnica koles.

Z odpravo administrativno – plansko vodenega gospodarstva in uvajanjem politike samoupravnega gospodarstva, se je pričel dvigati življenjski standard delovnih ljudi. Vzporedno s tem so se pojavljale vedno večje potrebe po obrtnih uslugah iz kovinske stroke. Posebno so rastle potrebe po stavbnem kleparstvu, vodoinstalatstvu in ključavničarstvu, vse zaradi povečane gradbene dejavnosti. Zaradi potreb je takratni Krajevni ljudski odbor Žiri (občina) ustanovil podjetje, ki se je imenovalo „Splošno remontno podjetje Žiri“. Dejavnost podjetja je bila: gradbene storitve, kleparstvo, ključavničarstvo in mehanika. Začetna obratna sredstva so znašala 300.000 dinarjev. Datum začetka ustanovitve poslovanja je 1. 2. 1950. Zaradi skromnih finančnih sredstev ni bilo mogoče nabaviti izposojenega orodja. Z vztrajnim delom in štednjo, se je mlado podjetje počasi utrjevalo in poskušalo razširiti svoj proizvodni program. Za razširitev, oziroma povečanje proizvodnje so bila potrebna sredstva v obliki kreditov, do katerih pa ni bilo mogoče priti. V tistih časih je bila težnja vseh faktorjev v kraju, da se pomaga in zgradi tovarna čevljev, kar je bilo popolnoma pravično, saj je le-ta predstavljala glavni vir zaslužka v Žireh.

Po dveh letih obstoja podjetja pod omenjenim imenom, se je razdelilo in sicer tako, da so gradbinci (zidarji) imeli svoje podjetje, kovinarska dejavnost pa zopet svoje, pod imenom „Kleparstvo in mehanika“. V obdobju svojega poslovanja (od l. 1953 do 1958) je podjetje imelo svoje obratne prostore v najemu. To sta delavnici tov. Vilke Čadež in Franca Demšarja ter pisarno v hiši, kjer je sedaj špecerija „Agraria“.

Število zaposlenih se je polagoma povečevalo in je doseglo l. 1958 15 zaposlenih, izključno kvalificiranih delavcev. V tem obdobju je podjetje poskušalo razširiti svojo dejavnost še na tovarno avtoprevoznitvo. Kupilo je rabljen pet tonski tovornjak in z njim dokaj uspešno vršilo usluge prevozov. Nastala je potreba in želja po nakupu novih tovornjakov, vendar brez kreditov ni šlo, zato je avtoprevoznitvo padlo v vodo. Obstojeci tovornjak pa je odkupil takratni „Transturist“ iz Škofje Loke.

Leta 1956 se je podjetje resno lotilo priprav za proizvodnjo okenškega okovja (poluliv). V ta namen je vzelo v najem prostore, kjer je sedaj Ljudska Milica (po domače pri Kunsteljnu). Proizvodnja tega artikla je bila zelo perspektivna in ni bilo problema prodaje. Po nekaj mesečnem obratovanju je tudi ta



podvig propadel. Glavni vzrok je bila slaba kvaliteta izdelkov.

Pri tem poizkusu razširitve proizvodnega programa se je jasno pokazalo, da brez ustreznega strokovnega kadra in strojnih kapacitet ni mogoče razširiti proizvodnje.

Ker je podjetje združevalo več strok, je bilo potrebno spremeniti registracijo, oziroma naslov podjetja. Leta 1955 se je podjetje preimenovalo v „Kovinsko obrtno podjetje Kladivar Žiri“. Pod tem imenom posluje še danes, s to razliko, da ni več obrtno podjetje, temveč: „Tovarna elementov za avtomatizacijo KLADIVAR Žiri“.

Glede na takratna ekonomska dogajanja v gospodarstvu, je pri vodstvu občinske skupščine Žiri (takrat je bila občina v Žireh) dozorela misel, da je poleg industrije obutve v kraju potrebno organizirati še kakšno drugo dejavnost. S tem ciljem so se v tistem času ustanovila podjetja „Trak“, „Konfekcijsko podjetje“ in vzporedno je potekala razširitev proizvodnega programa „Kladivarja“.

Tovarna „Niko“ Železniki je preusmerjala svojo proizvodnjo na specializirane izdelke in s tem zožila, oziroma opuščala del svoje proizvodnje. Med drugimi proizvodi so opustili tudi izdelavo šestil. „Kladivar“ je s pomočjo vodstva občine navezal stike z omenjeno tovarno in odkupil od njih celotno dokumentacijo in priprave ter nekaj polizdelkov šestil in tako pričel usmerjati svojo dejavnost tudi na proizvodnjo šestil. Seveda je pred prevzemom izdelave, na osnovi dogovora, „Kladivar“ poslal

na 3 mesečno privajanje v „Niko“ več delavcev, na katerih je potem slonelo glavno breme v odgovornosti izdelave kvalitete izdelkov.

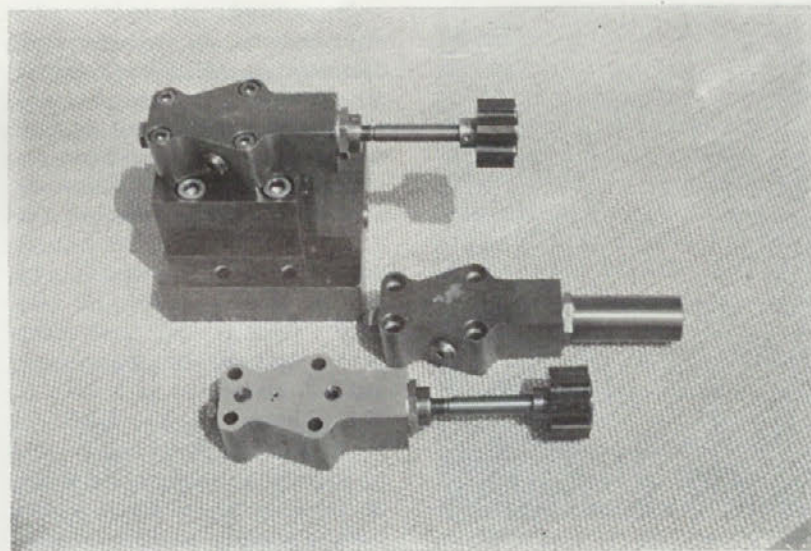
Z urejanjem nove proizvodnje je bilo potrebno vzporedno pridobiti tudi ustrezne delovne prostore. Iz splošnega ljudskega premoženja smo dobili bivšo čevljarstvo delavnico pri Gantarju v Novi vasi. Z malo adaptacijo so se ti prostori za silo usposobili za proizvodnjo šestil, čeravno niso ustrezali higienko-varnostnim predpisom. Podjetje je zaposlovalo izmenoma po 35–45 delavcev.

Proizvodnja šestil je v l. 1961 dokaj uspešno stekla, kljub temu, da je bil kvalifikacijski sestav dokaj nizek, saj je oddelek proizvodnje šestil imel samo štiri kvalificirane, oziroma visoko kvalificirane delavce.

Za razširitev proizvodnje je „Kladivar“ dobil kredit cca 11 milijonov. S tem denarjem se je nabavila najnujnejša strojna oprema in naprave za galvaniziranje. Kupilo se je dve UDS stružnici, dva rezalna stroja na ročni pomik, mala univerzalna stružnica, rabljen vetikalni in samohodni rezkalni stroj, za brusilnico dva brusilna stroja ter opremo za galvaniko (rabljeno), to je za niklanje in kromanje. Kredit za obratna sredstva je bil nezadosten, zato se je podjetje stalno srečevalo s finančnimi težavami.

Potrebe po strokovnih kadrih so bile vedno večje, zato je podjetje stipendiralo več dijakov na tehnični srednji šoli strojne smeri.

Leta 1961 se je odločila sku-



Regulatorji tlaka

pina delavcev, ki so delali storitvene usluge, da se odcepijo od „Kladivarja“ in ustanovijo novo podjetje pod imenom „Obrtni center“. To se je tudi zgodilo in „Kladivar“ je odstopil novemu podjetju vso delovno opremo in delovne priprave, ki so jih potrebovali ter del finančnih sredstev. V tem času se je tudi pisarna podjetja preselila v Zadrugi dom.

Prodaja proizvodnje šestil se je stopnjevala do leta 1963 tako, da se je podjetje močno okrepilo in ustvarilo lastne sklade. Zaradi utesnenosti poslovnih prostorov ni bilo mogoče več povečevati proizvodnje, zato je bilo treba misliti na izgradnjo nove proizvodne hale. V ta namen je bila določena lokacija za gradnjo in izdelan situacijski načrt objekta. Žal do uresničitve

te zamisli ni prišlo, ker so nenadoma nastopile težave širšega značaja. Glavni vzrok temu je bil sproščen uvoz šestil iz inozemstva, ki je močno konkuriral našim proizvodom. Delno v kvaliteti, največ pa v ceni. Seveda je bila krivda tudi v sami tehnologiji izdelave, ki ji je podjetje posvečalo premalo pozornosti. Posledica teh težav je bila v začetku stagnacija povpraševanja po teh artiklih, po letu 1965 pa celo močno upadanje naročil.

Zaradi teh težav je podjetje sprejelo v izdelavo razne usluge proizvodnega značaja, v kolikor so to dopuščale strojne kapacitete. Povečale so se usluge galvanske obdelave raznih predmetov. Povečani so bili napori za osvajanje novih proizvodov. V tem obdobju se je osvojila izdelava radiatorjev



Ob otvoritvi prenovljenih prostorov

(ročna seštevalna in odštevalna priprava), ki pa ni rodila posebnega uspeha, zato se je proizvodnja tega artikla opustila v letu 1968.

Pomembnejša je bila ustanovitev oddelka za brizganje izdelkov iz plastičnih mas. Delovni prostori za to dejavnost so bili pri tov. Kogejju v Žireh. Ta oddelek je delal zadovoljivo, seveda brez težav ni bilo, posebno kadrovskih in pa tehničnih. Delali smo usluge za „Iskro“, „Niko“ Železniki in druge. Pričeli smo izdelovati indikatorje napetosti 220 V. S prodajo indikatorjev so bile v začetku precejšnje težave, sčasoma se je povečal interes kupcev, tako da je danes ta artikel postal pomemben v proizvodnem programu podjetja.

Najpomembnejša je bila odločitev podjetja, da preusmeri svojo dejavnost na proizvodnjo elementov za malo avtomatizacijo, to je vibracijskih dodajalnikov in elektromagnetov. Pobudo za to preusmeritev je dal naš rojak tov. ing. Anton Kolenc, ki je vzdrževal stike z „Iskro“, Zavodom za avtomatizacijo v Ljubljani. Nekoliko pozneje se je za potrebe „TZ Lito-stroj“ pričela tudi proizvodnja prvih hidravličnih komponent, črpalnih elementov za sestavo radialno batne črpalke. Glede na kadrovski sestav kolektiva in strojne kapacitete smatram, da je bila ta odločitev precej drzna. Vkljub temu je podjetje od ZZA odkupilo dokumentacijo za omenjene proiz-

vode in jih pričelo z optimizmom proizvajati. Iz lastnih virov je nabavilo stružnico Prvomajske in 30 t stiskalnice, kar pa je bilo še vse premalo za kvaliteto proizvodnje. Poleg tehničnih težav pa so se še povečale potrebe po investicijskih kreditih in kreditih za obratna sredstva. Iz občinskih rezerv je podjetje dobilo nekaj sredstev, vendar mnogo premalo, da bi moglo uspešno poslovati in izvrševati zastavljene naloge.

Vse te težave so povzročile in stopnjevale negotovanje kolektiva. Na slabo razpoloženje je največ vplivalo dejstvo, da podjetje ni bilo v stanju redno izplačevati osebnih dohodkov in neperspektiven pogled v prihodnost. S predhodnim

posvetom z organi občine o stanju v podjetju, je občinska skupščina sprejela sklep, da se v podjetju uvede enoletna prisilna uprava.

Zahteva novega vodstva podjetja po kreditih je bila uslišana in s tem je nastopilo novo obdobje pospešenega razvoja podjetja. Z nakupom in adaptacijo bivšega hleva se je proizvodnja preselila v nove delovne prostore. Vloženi so bili tudi napori za dvig kadrovskega sestava.

S pridobitvijo lastnih poslovnih prostorov, povečano kapaciteto strojne opreme in dobrim kadrovskim sestavom ima podjetje ustvarjene osnovne pogoje za nadaljni uspešni razvoj.

Zdravko KOSMAČ

15 let dela v „Kladivarju“

Obletnice, jubileji, praznovanja. Besede, ki same ne povedo veliko. Bolj so zgovorne besede naših sogovornikov, jubilarov, več grenkobe in neprikritega optimizma veje iz njih.

V teh dneh, ko z otvoritvijo novih proizvodnih prostorov slavimo novo pridobitev našega podjetja, naše družbe, sklepate pomemben jubilej, ki ga povezuje z delom petnajstih let. Delo in napor ste vlagali v podjetju, skupaj s sotovariši ste premagovali ovire, ki jih ni bilo malo. Skupaj z njimi ste delili srečo in gorje. Vaše delo, vtakano v slehermo nit utripa našega podjetja, je v vas pustilo sledove; prav tako, kot so vidne brazde vašega plodnega ustvarjanja, vaše prehojene poti, po katerih hodijo vaši tovariši.

Za vami je dolgoletni delovni napor, poln prizadevanj z boljše delovne pogoje in uspehe. V tem letu, ko smo priče novim, velikim pridobitvam proizvodnih prostorov, slavite 15. obletnico.

Kakšni so vaši vtisi v teh dneh?

RADO BOGATAJ

Človek je vesel uspehov; posebno, če so doseženi z večletnim trudom, kakor je zgraditev naših novih delovnih prostorov.

Prepričan sem, da ima kolektiv šele sedaj, s to pridobitvijo prave možnosti za razvoj programov, ki si jih je zastavil v dolgoročnem načrtu.

Pred dobrimi šestnajstimi leti, ko sem pričel z delom v Novi vasi, smo si želeli boljših delovnih prostorov. Vendar je zaradi objektivnih in subjektivnih pogojev trajalo zelo dolgo, skoraj preveč dolgo, da smo dosegli zastavljeni in zaželeni cilj.

Danes že imamo vse osnovne pogoje: delovne prostore, boljši strojni park; za hitrejše usposabljanje domačih delavcev in pridobitev zu-



nanjih sodelavcev. Vendar nas to ne sme uspravati, ker tistega, kar je bilo mnogokrat slišati („Čudno, da sploh toliko in tako naredijo v teh prostorih“) danes ni več. Naša osebna odgovornost se je s tem zaostri. Za neuspeh ne bo mogoče najti nobenih otipljivih izgovorov, posebno ne navzven, zato se bomo morali hitro vživeti v nove delovne pogoje in se truditi za še boljše kvaliteto naših izdelkov.

S tem hočem reči da so moje misli ob velikem delovnem uspehu bolj usmerjene na jutri, kakor v preteklost. Rekel bi še to, da sem naših uspehov vesel, vendar vem, da bo od nas vsak novi dan zahteval še boljše in še več.

FRANC KAVČIČ, ml.

Takoj po končanem šolanju v osemletki sem si želel, da si sam služim denar. Zaposlil sem se v „REMONTGRADNJE“ Žiri.

Spominjam se, ko smo tedaj dogradili stanovanjski blok v Stari vasi. Takrat me je direktor „Kladivarja“, tov. Kosmač nagovoril, da se zaposlim v njegovem podjetju. Vabilu sem se z veseljem odzval in kmalu sem imel novo delovno mesto v strojni delavnici.

Delo sem opravljal vse do odhoda na služenje kadrovskega roka. Po vrnitvi sem se zaposlil v istem kolektivu.

Delo je iz dneva v dan zahtevalo več strokovnega znanja. Podjetje nam je omogočilo interno šolanje za doseglo kvalifikacije.

Obseg proizvodnje se je večal in potrebno je bilo misliti na večje prostore. Z adaptacijo zadružnih prostorov in sedaj z izgradnjo novih delovnih prostorov, so se pogoji dela močno izboljšali. Na delovnem mestu rezkalca sem zadovoljen, predvsem zaradi boljšega počutja za strojem v svetlejših, večjih in čistejših delovnih prostorih.

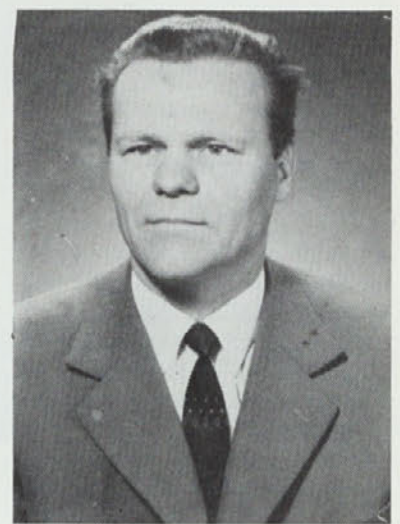
Počutje ob 15-letnici združevanja dela v kolektivu je dovolj ohrabrujoče, še posebno, ker ta jubilej združujemo z novo izgrajeno proizvodno halo, družbeo pri-



dobitvijo, ki nam bo vsem omogočala več zadovoljstva pri delu, predvsem pa garancijo za delo jutrišnjega dne.

FRANC KAVČIČ, st.

V „KLADIVARJU“ sem se zaposlil leta 1962, po prihodu z Jesenic. Delovno mesto mi je bilo odrejeno v polirnici, kjer sem še danes. V teh 15 letih so se menjavali trdi



in lepši časi. Pred desetimi leti dana obljuba, da bomo dobili večje, svetlejšje delovne prostore je izpolnjena. Upam, da se bodo sedaj izpolnile želje tudi meni. Le da so delovni pogoji dobri in dovolj dela, pa je tudi vse ostalo lepo.

FILIP SLABE

Moram reči, da nepozabni.

Kolo zgodovine mojega dela v „KLADIVARJU“ se je srečalo s petnajstletnico. V tem času se je veliko spremenilo: življenje, delo v njem, človek in njegova pridobitev.

Veliko težkih in težko dosegljivih nalog smo rešili z zaupanjem vase, s trdno, odločno voljo, da bomo vsem naporom kos in vzdržali v lepši jutrišnji dan.

Navzlic vsem težavam, ki smo jih prebrodili v teh letih nazaj, smo lahko ponosni na to, kar danes imamo. Pridobitev nove hale, novih proizvodnih prostorov, prav gotovo ne pomeni veliko samo za nas, za naš kladivarski kolektiv, ampak tudi za celoten žirovski življenjski in njegovo gospodarstvo.

Pogled v preteklost našega podjetja nam pove mnogo; od njegovega nastanka, pa vse do danes.

S pričetkom mojega delovnega razmerja v podjetju 1961 leta, se je podjetje, ki je takrat imelo nastanjene proizvodne prostore v Novi



vasi pri Gantarju, uradno imenovalo „Kovinsko obrtno podjetje Kladivar Žiri“. Podjetje je razširilo svojo dejavnost na izdelavo šestil, kovinoplastike, galvanizacijo in podobno. Proizvodnjo šestil nam je odstopilo podjetje „Niko“ iz Železnikov. Kljub vsem kadrovskim in drugim finančnim težavam, ki smo jih takrat doživljali, smo uspešno dajali na tržišče svoj glavni proizvodni artikel – šestila, nakar je po letu 1965 nenadoma upadlo, zaradi uvoza. S tem so nastale te-

žave; ideje po novih artiklih so se porajale. Začeli smo s proizvodnjo indikatorjev, risalnih žebličkov, ročnih računalnikov in podobno. Namesto proizvodnje šestil smo vrzel nadoknadili s proizvodnjo elementov za avtomatizacijo. „Rodili“ so se prvi elektromagneti in vibracijski dodajalniki s sodelovanjem Zavoda za avtomatizacijo iz Ljubljane.

Utesnjenost v starih delovnih prostorih nam je narekovala iskanje drugih, večjih proizvodnih prostorov. Z najemom in adaptacijo bivšega združnega hleva, smo se preselili iz Nove vasi na Dobračevo. S prenovljenim uradnim naslovom prejšnjega „Kovinsko obrtnega podjetja“ smo se uradno preimenovali v „Tovarno elementov za avtomatizacijo in precizno mehaniko Kladivar“ Žiri.

Z razširitvijo proizvodnega programa, kot so elektromagneti, hidravlične komponente, pnevmatika, vibracijska tehnika in drugo, so se pojavile potrebe po novih strojih in boljši tehnologiji. Odločili smo se za samoupravni sporazum in pristopili v sklop Združenih podjetij strojegradnje Slovenije.

Perspektiva tovarne in ponovna utesnjenost s prostori v proizvodnji nam je zopet narekovala razširitev. Pričeli smo z gradnjo nove tovarne. Uresničila se nam je davna, skrita želja vsakega posameznika in dolgoletno hrepenenje po svetlih, zračnih in bolj zdravih prostorih.

Volja je pot!

JANEZ ŽAKELJ

V maju je minilo petnajst let, odkar sem zaposlen v „KLADIVARJU“. V tem času je imelo podjetje dosti težav. Ni bilo primernih prostorov, ne strojev in zaslužek je bil slab. Vendar smo z velikim potrpljenjem in dobro voljo premagovali slabe čase. Počasi smo napredovali; kupovali smo nove stroje in širili našo proizvodnjo. Letos pa smo se preselili v nove prostore, kjer so se delovni pogoji zelo izboljšali.

Vesel sem, da je naš kolektiv v teh petnajstih letih toliko napredoval. Tudi v bodoče nas čakajo še veliki napor, da se bo ime „KLADIVAR“ uveljavilo doma in po svetu.



Z vloženim delom ste veliko pripomogli v izgradnji novih delovnih prostorov in s tem boljšim ustvarjalnim pogojem.

Vaš jubilej naj bo vzpodbuda nadaljnjemu uspešnemu delu v kolektivu, družbenem in družinskem krogu. Mislim, da vam lahko v imenu članov kolektiva, zaželim še veliko delovnih uspehov in sreče v delovnem in družinskem krogu.

Vinko PODOBNIK

Dočakali smo...

Torej, uspelo nam je. Letošnje leto je postalo pomembna prelomnica v razvoju našega podjetja. Resnost in trud naših delavcev sta obrestovana, kajti poleg dosedanjih „hlevov“, adaptiranih seveda v proizvodne namene našega proizvodnega programa, stoji markantna in sodobna proizvodna hala, v kateri ne samo, da so zelo primerni delovni pogoji za člane našega kolektiva, ampak izredne možnosti za nemoten in uspešen proizvodni proces. Tu nê manjka lepo urejenih sanitarij in ostalih prituklin. Zato upamo, da bomo te pridobitve tudi znali čuvati, saj se moramo zavedati, da je to zgrajeno s skupnimi sredstvi in napor. Da ne omenjam proizvodnje, ki je postala v starih prostorih zelo velik problem, saj se praktično nisi mogel niti obratovati pri delu, kaj šele, da bi imeli primerne prostore za odlaganje izdelkov in polizdelkov. Vsaj na večini delovnih mest je bilo tako. Pestili so nas še drugi problemi, tako npr. nismo imeli primerne prostora za malico (kar sedaj računamo, da nam bo uspelo z adaptacijo starih prostorov), kakor tudi umivalnice. Saj sta še od tistih štirih umivalnikov delala največkrat samo dva ali celo eden?

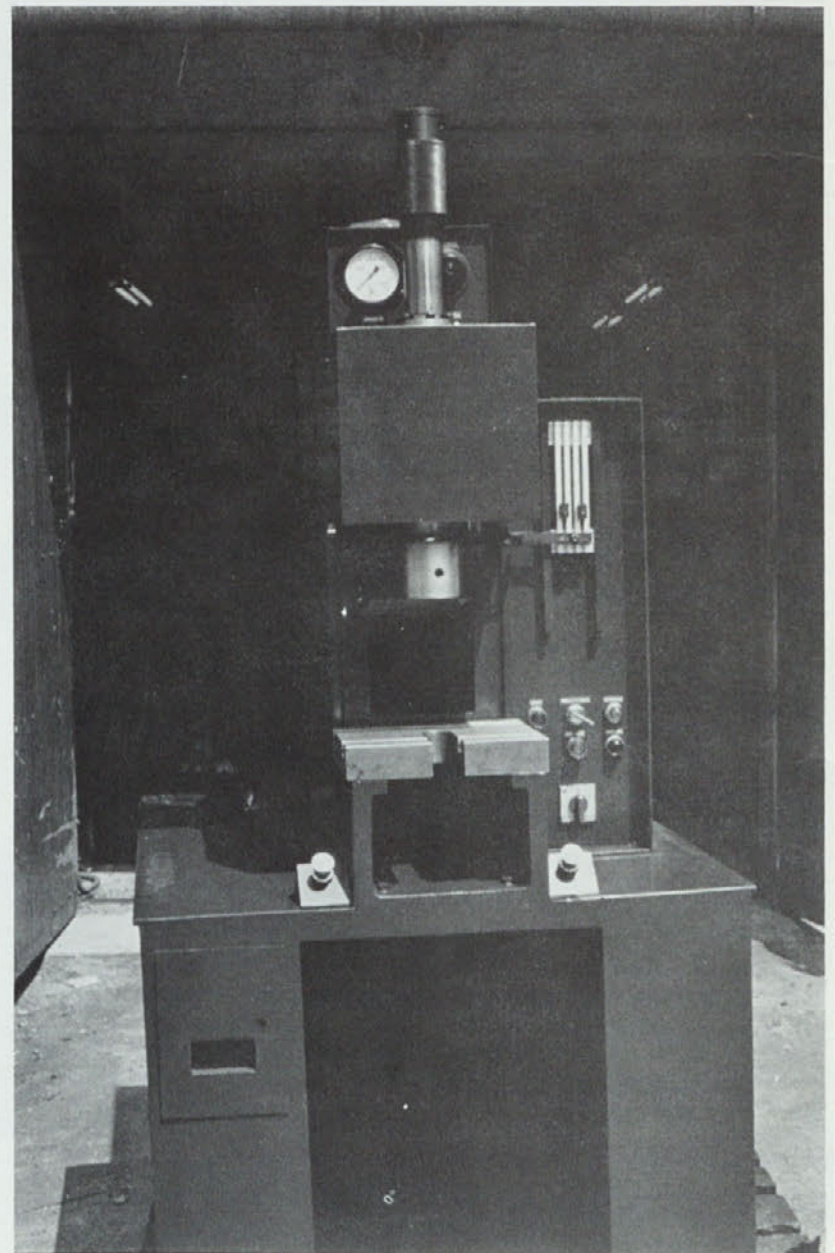
Eden večjih problemov je bilo tudi razdeljenost naših prostorov na treh različnih koncih krajevne skupnosti. To je seveda povzročalo težave tako pri kontaktu z upravo, kot tudi z delom proizvodnje, ki je stacionirana v starih prostorih v

Novi vasi. Tudi ta problem bo sedaj rešen. Bilo pa jih je še več.

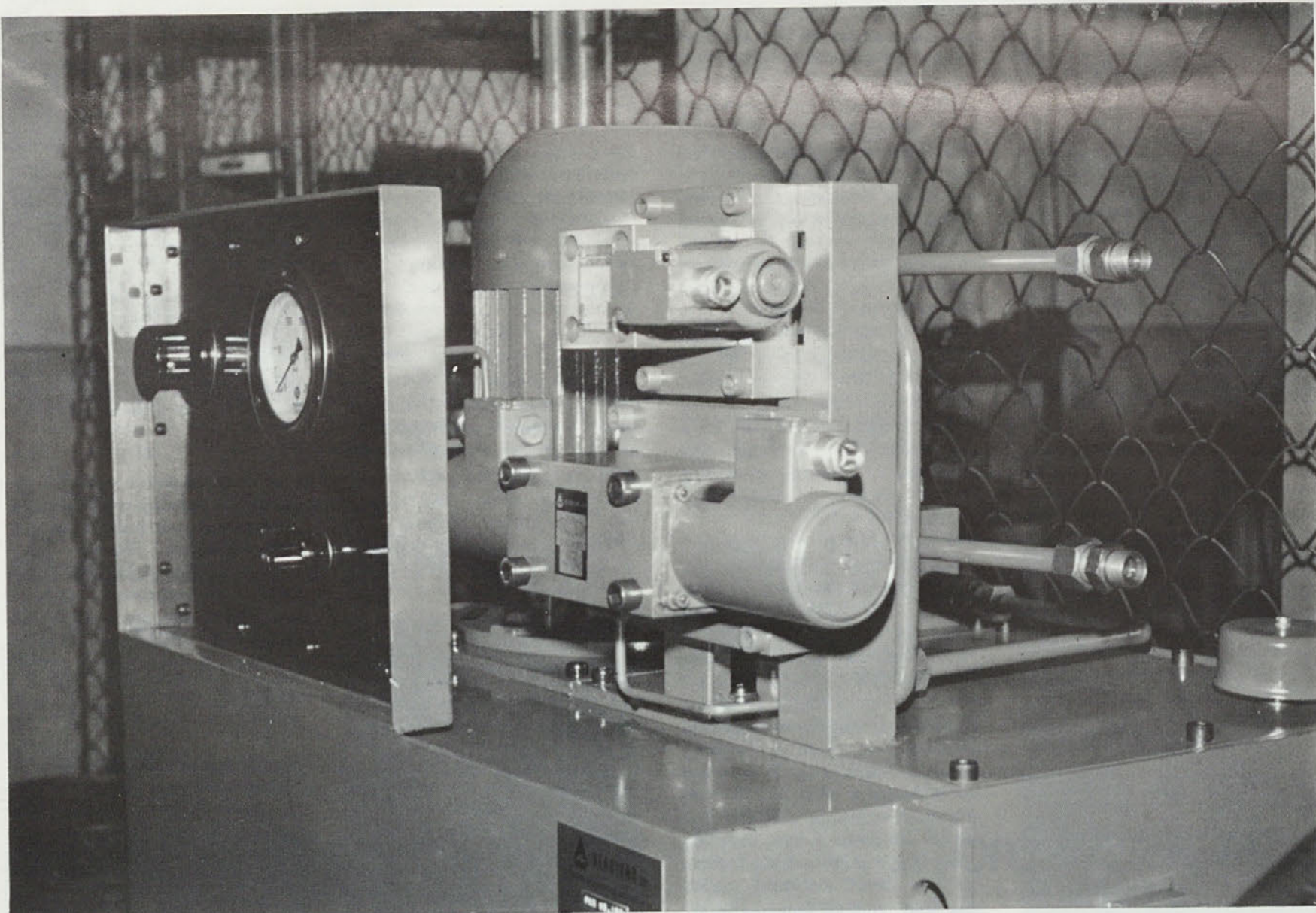
Mislim, da tisti, bolj skeptični ob začetnih pripravah na gradnjo, kar niso mogli verjeti, da je naš cilj res na vidiku, ker je pač bilo treba premostiti veliko ovir. Vse te ovire smo s prizadevnostjo članov našega kolektiva in ob pomoči celotnega združenja strojegradnje uspešno prebrodili. Posebna pohvala za trud, vložen pri izgradnji novih proizvodnih prostorov pa gre tov. direktorju ing. Ambrožiču in referentu za investicije tov. Primožiču. Novi proizvodni prostori so torej tu, naše pa je, da jih v doglednem času v skladu z razširitvijo in razvojem podjetja dopolnimo.

Računajoč na adaptacijo starih prostorov se bo našo tudi dovolj prostora za delo družbeno političnih organizacij in samoupravnih organov, ker sklicati sestanek kake organizacije je sedaj pomenilo vreči za določen čas nekoga iz svojega prostora. Malo laže je bilo s samoupravnimi organi, ne glede na to pa je pri nas delo družbeno političnih organizacij in seveda samoupravnih organov teklo zelo uspešno, mogoče z malo preskromnim obveščanjem navzven. Med letošnjim kolektivnim dopustom, ko smo imeli načrtovano preselitev, je skupina za preselitev delala z vso „paro“, da bi se ostali člani vrnili po končanem letnem dopustu v že pripravljene prostore. Vrnili smo se v resnično lepo tovarno.

Vrnili smo se s počitnic iz naših



Hidravlični preoblikovalni stroj tip HPC-N-1

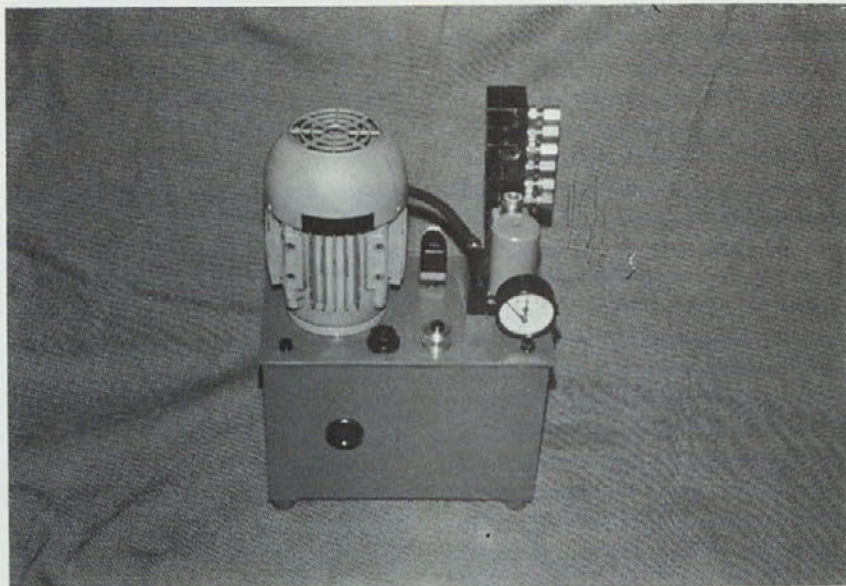


Hidravlično pogonski agregat

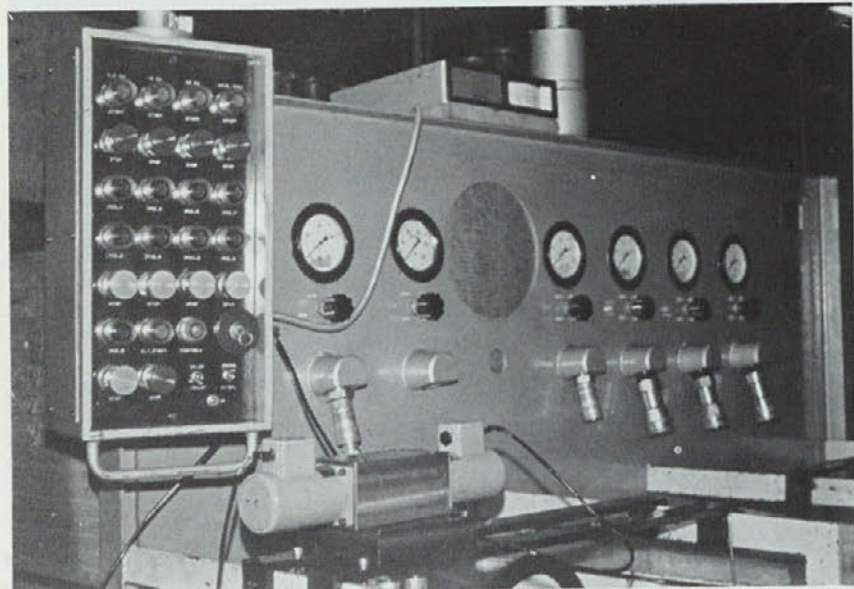
počitniških kapacitet na Pašmanu. Saj res, Pašman!. Tudi to je eden naših uspehov v letošnjem letu. Članom našega kolektiva je sindikat končno omogočil letovati v primernih prostorih in po izredno ugodnih cenah. Do sedaj smo sicer imeli možnost letovanja v sklopu izmenjave kapacitet Združenih podjetij Strojegradnje in v letoviščih, katerih ponudbe smo dobivali od Občinskega sindikalnega sveta. Vendar so bile cene neprijetno višje, ali pa je čas letovanja padel izven sezone. Toliko bolj z

veseljem smo letos delali na tem, da vzamemo primerne prostore v najem sami. Bilo je nekaj začasnih težav s pripravami na delovno mesto kuharja, vendar smo to kmalu uredili. Prenekateri posameznik ni hotel ali mogel razumeti, da, če za določeno delovno mesto ni prijav, pač ni krivda tistega, ki da objavo po le-teh. Toda na koncu se vse uredi, pravijo, in bili smo vsi zadovoljni. Je pač vsak začetek težak. Posebno začetek brez izkušenj.

Vrnili smo se torej iz „novih“



Mazalnik za centralno mazanje z oljem



Preizkuševališče hidravličnih komponent

počitniških kapacitet s ponosom v nove proizvodne prostore. Res moramo biti ponosni na našo pridobitev, tudi mlajši, tisti, ki smo šele nekaj let v podjetju, kot so sigurno ponosni naši najstarejši delavci, ki so se skozi vsa leta, ki niso minila brez problemov, borili za močno tovarno, v kateri bo naš človek res imel svojo popolno uveljavitev. Ob našem praznovanju čestitamo k uspehu vsem članom kolektiva.

Niko JESENKO

Uredniški odbor: Jože Bogataj, Ernest Kavčič, Franci Temelj, Vinko Podobnik – predsednik komisije.

Pri izdaji jubilejne številke je sodeloval tudi inicijativni odbor za pripravo otvoritve novih proizvodnih prostorov.

Tisk: Tiskarna Mestni muzej – Idrija

Z Beograjskega sejma tehnike

Letošnji XXI. Mednarodni beograjski sejem tehnike je bil v času od 16. do 22. 5. 1977.

Kot vsa leta doslej, smo tudi letos razstavljali na istem mestu v centralni hali I, kjer je kot že vemo, precej prometa, prav zaradi prehoda v sosednjo halo, kjer razstavlajo medicinci.

Letos je bil obisk sejma tehnike nekoliko manjši, kar si lahko razlagamo kot dejstvo, da je le-ta predvsem manifestacija tehnike, kar pa povprečnim obiskovalcem ne nudi vsega tistega, kot vzemimo avtomobilski sejem, sejem potrošniškega blaga itn., ki se v Beogradu vrste skoraj vsakodnevno.

Posebno vesel in dobrodošel nam je bil obisk predsednika SFRJ tovariša Tita. Na ogled sejma tehnike je prišel v četrtek dopoldan; pri tem naj omenim še to, da je šel preko prostora našega štanda.

Na izložbenem prostoru smo razstavljali hidravlične komponente, elektromagnete, mazalne naprave in vibro transporterje. Pred centralno halo je bil „Festo“ kombi za demonstracijo njegovega novejšega proizvodnega programa. S firmo Festo imamo podpisano dolgoročno poslovno tehnično sodelovanje.

Vinko PODOBNIK

Samoupravni organi,
družbenopolitične organizacije
in direktor,
čestitamo vsem članom
našega kolektiva
ob otvoritvi novega objekta
in želimo veliko delovnih uspehov

Naš razstavni prostor na Beograjskem sejmu tehnike

